

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
1. ODVOLACIA DISCIPLINÁRNA KOMISIA
Štúrova 2, 812 85 Bratislava

1 ODK 1/2021-178

Žilina 14.05.2021

ROZHODNUTIE

1. odvolacia disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry SR v zložení predseda 1. odvolacej disciplinárnej komisie JUDr. Jozef Kováčik a členovia 1. odvolacej disciplinárnej komisie JUDr. Barbara Hudecová, JUDr. Viera Lichá Valicová, JUDr. Peter Golha a JUDr. Daniel Komora vo veci odvolacieho disciplinárneho konania vedeného proti JUDr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], prokurátorovi Generálnej prokuratúry SR, o odvolaniach navrhovateľa a disciplinárne stíhaného prokurátora, podaných proti rozhodnutiu 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. 3 DK 1/2019-262 zo dňa 19.10.2020, takto

rozhodla:

I.

Podľa § 211 odsek 3, ods. 4 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov **zrušuje** rozhodnutie 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. 3 DK 1/2019-262 zo dňa 19.10.2020 vo všetkých výrokoch.

II.

Podľa § 211 ods. 4, ods. 8, § 208 ods. 3 písm. c) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov sa JUDr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], prokurátor Generálnej prokuratúry SR, **oslobodzuje** spod návrhu námestníka generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania sp. zn. XI Spr 105/19/1000-1 zo dňa 30.10.2019 pre skutok, že

napriek tomu, že ako prokurátor je povinný podľa § 26 ods. 1 písm. b), d), zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov chrániť verejný záujem a slúžiť verejnému záujmu, odmietnuť akýkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo žiadosť, ktoré by mohli viesť k ohrozeniu jeho nestrannosti,

v rozhovore poskytnutom dňa 15. októbra 2019 v mieste svojho bydliska v [REDAKOVANÉ] pre TV Markíza, následne zverejnenom v takmer všetkých médiách v Slovenskej republike, reagoval na obsah zverejnenej zvukovej nahrávky rozhovoru medzi ním v postavení prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a podnikateľom M. K., v minulosti trestne stíhaným a v súčasnosti obžalovaným z prípravy dvojnásobnej vraždy a ďalších obzvlášť závažných majetkových trestných činov, ktorý sa mal týkať ním realizovaného vydierania iného podnikateľa a ovplyvňovania poslancov Národnej rady Slovenskej republiky pri voľbe Generálneho prokurátora Slovenskej republiky v roku 2010, a to tak, že pripustil, že

na nahrávke môžu byť aj také udalosti, ktoré môžu byť v reálnom čase stotožnené, čím priznal nielen telefonické, ale aj osobné kontakty s osobou M. K. a v kontexte na existujúce pochybnosti verejnosti v jeho dôveryhodnosť uzavrel, že v najbližších dňoch zväži dočasné prerušenie funkcie prokurátora,

právne kvalifikovaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov,

pretože skutok, pre ktorý sa vedie disciplinárne konanie, nie je disciplinárnym previnením alebo priestupkom.

III.

Podľa § 211 ods. 4, ods. 8, § 208 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov JUDr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], prokurátor Generálnej prokuratúry SR,

sa uznáva vinným, že

napriek tomu, že ako prokurátor je povinný podľa § 26 ods. 1 písm. m) a n) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov zachovávať dôstojnosť pri výkone funkcie prokurátora, chrániť vážnosť vykonávanej funkcie a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo spôsobiť ujmu na cti prokurátora alebo oslabiť dôveru v jeho nestrannosť a dodržiavať pri výkone svojej funkcie pravidlá prokurátorskej etiky,

dňa 15. októbra 2019 poskytol v mieste svojho bydliska v [REDAKOVANÉ] rozhovor pre TV Markíza, následne zverejnený v takmer všetkých médiách v Slovenskej republike, v rámci ktorého nepravdivo uviedol, že *v súvislosti s prepustením obvineného J. M. z väzby na slobodu mu ako generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky v mesiaci august 2004 napísal JUDr. [REDAKOVANÉ], krajský prokurátor v [REDAKOVANÉ], že dôvody väzby u obvineného J. M. pominuli a navrhuje ich predĺžiť o ďalšie 3 mesiace a že on mu telefonicky oznámil, že dôvody väzby pominuli, on ju nepredĺži a vrátil mu spis na ďalší zákonný postup, v dôsledku čoho po uplynutí lehoty väzby bol obvinený J. M. prepustený z väzby na slobodu*, pričom vyšetrovací spis v skutočnosti nebol vôbec JUDr. [REDAKOVANÉ] predložený, ale on sám vydal dňa 3. augusta 2004 písomný pokyn sp. zn. Se-St [REDAKOVANÉ] na prepustenie obvineného J. M. z väzby na slobodu, ktorý podpísal a dňa 3. augusta 2004 bol o 14.23 hod. faxom doručený na Krajskú prokuratúru [REDAKOVANÉ], hoci vyšetrovací spis sa v danom čase nachádzal na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] I, ktorý konal o žiadosti obvineného J. M. o prepustenie z väzby na slobodu,

pričom v dobe od 14. októbra 2019 do dňa podania návrhu na začatie disciplinárneho konania bol takmer vo všetkých internetových a printových médiách v Slovenskej republike zverejnený obsah jeho elektronicky zaznamenatej komunikácie s osobou M. K., ktorý ho v nej ako osobu prokurátora znevažoval vulgárnymi nadávkami a pripomínal mu jeho protiprávne konanie, v dôsledku čoho vznikli vážne pochybnosti o dôveryhodnosti a vážnosti prokuratúry nielen vo verejnosti, ale aj medzi prokurátormi, na čo reagovala svojimi vyhláseniami z 15. októbra 2019 a 21. októbra 2019 Rada prokurátorov Slovenskej republiky a vyhláseniami zo 17. októbra 2019 a 24. októbra 2019 Etická komisia prokuratúry, ktoré sa zásadným spôsobom dištancovali od konania JUDr. [REDAKOVANÉ],

vyjadrili znepokojenie nad možnou korupčnou a protiprávnou činnosťou, vážnym narušením dôvery verejnosti v právny štát, vážnym narušením dôvery v prokuratúru a prokurátorsky stav a v tejto súvislosti ho vyzvali, aby do vyšetrenia vzniknutých podozrení požiadal o prerušenie výkonu funkcie prokurátora,

teda

zavinene porušil povinnosti prokurátora, pričom vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie, správanie prokurátora alebo iné priťažujúce okolnosti je škodlivosť disciplinárneho previnenia zvýšená,

čím spáchal

závažné disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov.

Za toto závažné disciplinárne previnenie sa disciplinárne stíhanému prokurátorovi podľa § 189 ods. 2 písm. c) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov **ukladá** disciplinárne opatrenie – preloženie na prokuratúru nižšieho stupňa.

IV.

1. odvolacia disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 211 odsek 3, s odkazom na § 211 ods. 8, § 216 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov, za použitia § 319 Trestného poriadku odvolanie podané JUDr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], prokurátorom Generálnej prokuratúry SR, **zamieta**, pretože nie je dôvodné.

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. 3 DK 1/2019-262 zo dňa 19.10.2020 bol JUDr. [REDAKOVANÉ]:

1) V bode I. rozhodnutia podľa § 208 ods. 3 písm. c) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov oslobodený spod návrhu námestníka generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania sp. zn. XI Spr 105/19/1000-1 zo dňa 30.10.2019 pre skutok, že

napriek tomu, že ako prokurátor je povinný podľa § 26 ods. 1 písm. b), d), m) a n) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov chrániť verejný záujem a slúžiť verejnému záujmu, odmietnuť akýkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo žiadosť, ktoré by mohli viesť k ohrozeniu jeho nestrannosti, zachovávať dôstojnosť pri výkone funkcie prokurátora, chrániť vážnosť vykonávanej funkcie a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo spôsobiť ujmu na cti prokurátora alebo oslabiť dôveru v jeho nestrannosť a dodržiavať pri výkone svojej funkcie pravidlá prokurátorskej etiky, dňa 15. októbra 2019 poskytol v mieste svojho bydliska v [REDAKOVANÉ] rozhovor pre TV Markíza následne

zverejnenom v takmer všetkých médiách v Slovenskej republike, v ktorom *reagoval na obsah zverejnenej zvukovej nahrávky rozhovoru* medzi ním v postavení prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a podnikateľom M. K., v minulosti trestne stíhaným a v súčasnosti obžalovaným z prípravy dvojnásobnej vraždy a ďalších obzvlášť závažných majetkových trestných činov, ktorý sa mal týkať *ním realizovaného vydierania* iného podnikateľa a ovplyvňovanie poslancov Národnej rady Slovenskej republiky pri voľbe Generálneho prokurátora Slovenskej republiky v roku 2010, *a to tak, že pripustil, že na nahrávke môžu byť aj také udalosti, ktoré môžu byť v reálnom čase stotožnené, čím priznal nielen telefonické, ale aj osobné kontakty s osobou M. K. a v kontexte na existujúce pochybnosti verejnosti v jeho dôveryhodnosť uzavrel, že v najbližších dňoch zváži dočasné prerušenie funkcie prokurátora, pričom v dobe od 14. októbra 2019 do dňa podania návrhu na začatie disciplinárneho konania bol takmer vo všetkých internetových a printových médiách v Slovenskej republike zverejnený obsah jeho elektronicky zaznamenanaj komunikácie s osobou M. K., ktorý ho v nej ako osobu prokurátora znevažoval vulgárnymi nadávkami a pripomínal mu jeho protiprávne konanie, v dôsledku čoho vznikli vážne pochybnosti o dôveryhodnosti a vážnosti prokuratúry nielen vo verejnosti, ale aj medzi prokurátormi, na čo reagovala svojimi vyhláseniami z 15. októbra 2019 a 21. októbra 2019 Rada prokurátorov Slovenskej republiky a vyhláseniami zo 17. októbra 2019 a 24. októbra 2019 Etická komisia prokuratúry, ktoré sa zásadným spôsobom dištancovali od konania JUDr. [REDAKOVANÉ], vyjadrili znepokojenie nad možnou korupčnou a protiprávnou činnosťou, vážnym narušením dôvery verejnosti v právny štát, vážnym narušením dôvery v prokuratúru a prokurátorsky stav a v tejto súvislosti ho vyzvali, aby do vyšetrenia vzniknutých podozrení požiadal o prerušenie výkonu funkcie prokurátora,*

právne kvalifikovaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov,

pretože skutok, pre ktorý sa vedie disciplinárne konanie, nie je disciplinárnym previnením alebo priestupkom.

2) V bode II. rozhodnutia uznaný vinným, že

napriek tomu, že ako prokurátor je povinný podľa § 26 ods. 1 písm. m) a n) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov zachovávať dôstojnosť pri výkone funkcie prokurátora, chrániť vážnosť vykonávanej funkcie a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo spôsobiť ujmu na cti prokurátora alebo oslabiť dôveru v jeho nestrannosť a dodržiavať pri výkone svojej funkcie pravidlá prokurátorskej etiky, dňa 15. októbra 2019 poskytol v mieste svojho bydliska v [REDAKOVANÉ] rozhovor pre TV Markíza, následne zverejnenom v takmer všetkých médiách v Slovenskej republike, v rámci ktorého *nepravdivo uviedol, že v súvislosti s prepustením obvineného J. M. z väzby na slobodu mu ako generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky v mesiaci august 2004 napísal JUDr. [REDAKOVANÉ], krajský prokurátor v [REDAKOVANÉ] že dôvody väzby u obvineného J. M. pominuli a navrhuje ju predĺžiť o ďalšie 3 mesiace a že on mu telefonicky oznámil, že dôvody väzby pominuli, on ju nepredĺži a vrátil mu spis na ďalší zákonný postup, v dôsledku čoho po uplynutí lehoty väzby bol obvinený J. M. prepustený z väzby na slobodu, pričom vyšetrovací spis mu v skutočnosti nebol vôbec predložený, ale on sám vydal dňa 3. augusta 2004 písomný pokyn sp. zn. Se-Šť [REDAKOVANÉ] na prepustenie obvineného J. M. z väzby na slobodu, ktorý podpísal a dňa 3. augusta 2004 bol o 14.23 hod. faxom doručený na Krajskú prokuratúru [REDAKOVANÉ],*

hoci vyšetrovací spis sa v danom čase nachádzal na Okresnom súde [REDAKOVANÉ], ktorý konal o žiadosti obvineného J. M. o prepustenie z väzby na slobodu,

teda

zavinene porušil povinnosti prokurátora,

čím spáchal

disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov.

Za toto disciplinárne previnenie 3. disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky disciplinárne stíhanému prokurátorovi podľa § 189 ods. 1 písm. b) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov uložila disciplinárne opatrenie – zníženie základného platu o 15% na tri mesiace.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali odvolanie tak navrhovateľ, ako disciplinárne stíhaný prokurátor.

Navrhovateľ podal odvolanie hneď po vyhlásení prvostupňového rozhodnutia do zápisnice s tým, že odvolanie smeruje voči všetkým výrokom rozhodnutia. Následne písomným podaním zo dňa 10.12.2020 navrhovateľ toto odvolanie odôvodnil.

V písomnom odôvodnení odvolania navrhovateľ uviedol:

„V prvom rade nesúhlasím s rozdelením skutku, ktorý je predmetom disciplinárneho konania na dve kvázi samostatné konania, keďže zastávam názor, že uskutočnenie rozhovoru JUDr. [REDAKOVANÉ] s redaktorom TV Markíza v jeho domácom prostredí bolo v danom čase a za existujúcich okolností konaním, ktoré ako celok napĺňa znaky disciplinárneho previnenia spočívajúceho v porušení povinnosti prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. m) a n) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry (ďalej len „zákon č. 154/2001 Z.z.) „zachovávať dôstojnosť pri výkone funkcie prokurátora, chrániť vážnosť vykonávanej funkcie a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo spôsobiť ujmu na cti prokurátora alebo oslabiť dôveru v jeho nestrannosť“ a „dodržiavať pri výkone svojej funkcie pravidlá prokurátorskej etiky“.

V súvislosti s porušením povinnosti prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. n) zákona č. 154/2001 Z. z. si opätovne dovoľujem poukázať na rozsah, početnosť a význam ustanovení Etického kódexu prokurátorov z 11. januára 2016 (ďalej len „Etický kódex“), ktoré JUDr. [REDAKOVANÉ] ako prokurátor generálnej prokuratúry a bývalý generálny prokurátor uskutočnením rozhovoru s redaktorom TV Markíza porušil.

Podľa Preambuly Etického kódexu:

„Prokurátor, konajúc vo verejnom záujme, ochraňujúc verejný záujem a slúžiac verejnému záujmu, je povinný striktno dodržiavať a rešpektovať právny poriadok Slovenskej republiky a konať v súlade s Etickým kódexom prokurátora tak pri výkone funkcie prokurátora, ako aj vo svojom súkromí.“

Prokurátor vykonáva svoju funkciu spôsobom preukazujúcim najvyššiu formu nezávislosti, nestrannosti, profesionality, zodpovednosti, bezúhonnosti a dôveryhodnosti.

Prokurátor si uvedomuje význam funkcie prokurátora v spoločnosti a prispôbuje svoje pracovné aj súkromné aktivity tomu, aby sa nenarušila dôstojnosť funkcie prokurátora. Etický kódex prokurátora je záväzný pre všetkých prokurátorov.

Podľa bodu 4.1 Etického kódexu „Nestrannosť prokurátora je jedným zo základných princípov práce prokurátora. Prokurátor je povinný vykonávať svoje služobné povinnosti nestranne a pristupovať k osobám, s ktorými prichádza do styku a k veciam, ktoré vybavuje, nezaujato a objektívne, pričom koná bez akýchkoľvek vplyvov a predpojatosti.”

Podľa bodu 4.1 Etického kódexu „Prokurátor je povinný dodržiavať pravidlá etického správania pri výkone svojej funkcie, ako aj v súkromnom živote, a tým prispievať k zvyšovaniu dôveryhodnosti prokuratúry.”

Podľa bodu 4.2 Etického kódexu „Prokurátor je povinný zdržať sa akéhokoľvek správania, ktoré môže negatívne ovplyvniť dôveryhodnosť jeho osoby a prokuratúry.”

Podľa bodu 4.8 Etického kódexu „Prokurátor je oprávnený vyjadrovať a prejavovať svoje občianske postoje a názory, avšak pri ich vyjadrovaní a prejavovaní je povinný dbať na to, aby nebola ohrozená alebo narušená dôveryhodnosť jeho osoby alebo prokuratúry.”

Podľa bodu 5.4 Etického kódexu „Prokurátor svojim morálnym a čestným správaním a zodpovednosťou je príkladom pre ostatných zamestnancov prokuratúry. Prokurátor argumentuje vecne a pokojne, čím zvyšuje dôveru a autoritu prokurátora a prokuratúry.”

Podľa bodu 5.5 Etického kódexu „Prokurátor má mať upravený svoj zovňajšok a na verejnosti musí vystupovať tak, aby dôstojne reprezentoval prokuratúru.”

Podľa bodu 5.7 Etického kódexu „Prokurátor sa vyvaruje takej prezentácie svojej osoby, ktorá by narúšala dôveryhodnosť a dôstojnosť jeho profesie a prokurátorského stavu.”

Zastávam názor, že celý rozhovor JUDr. [REDAKOVANÉ] - vzhľadom k jeho profesionálnemu a spoločenskému postaveniu jednak prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ale i bývalého generálneho prokurátora bol vykonaný za nedôstojných podmienok a rovnako aj s mimoriadne nedôstojným obsahom, keď vedome klamal a zavádzal o svojom postupe, respektíve o postupe svojich kolegov z Krajskej prokuratúry [REDAKOVANÉ] a takéto rozhovory mali možnosť vnímať a stále vnímajú všetci, ktorí si ho pozreli či už vo vysielaní TV Markíza (niekoľko sto tisíc divákov), kde boli zverejnené úryvky rozhovoru alebo aj celý rozhovor s JUDr. [REDAKOVANÉ], ktorý je dostupný na internete aj s mimoriadne kritickými komentármi.

Na tomto konečnom, mimoriadne negatívnom dopade uskutočneného rozhovoru na dôveryhodnosť JUDr. [REDAKOVANÉ], profesie prokurátora, prokurátorského stavu či prokuratúry ako garanta zákonnosti, nemení nič to, že bol tento rozhovor uskutočnený po údajnom niekoľkodňovom obliehaní domu pána [REDAKOVANÉ] zástupcami médií ("celá ulica bola plná novinárov"), ktoré mali v súhrne s vážnymi zdravotnými problémami jeho manželky vytvoriť z dlhodobého hľadiska psychicky neudržateľnú situáciu.

Čo sa týka formy, rozhovor bol uskutočnený v domácich podmienkach u prokurátora, ktorý bol v domácom odevu, do obrazu vbiehal pes, ktorý dokonca vyskočil aj na stôl.

Počas údajného niekoľkodňového obliehania domu JUDr. [REDAKOVANÉ] novinármi, mal tento dostatok času na to, aby si premyslel či vôbec rozhovor uskutoční, s kým, kedy a za akých podmienok. Rovnako mal dostatok času na to,

aby komunikoval s tlačovým oddelením prokuratúry a odsúhlasil si vykonanie rozhovoru, prípadne aby si naplánoval rozhovor v budove Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v dôstojných podmienkach, kde budú mať možnosť zúčastniť sa všetky médiá, a nie iba jedno médium vybrané údajne z dôvodu, že jeho zástupca bol najagresívnejší.

Uskutočnený rozhovor JUDr. [REDAKOVANÉ] s redaktorom TV Markíza však nielen svojou formou, ale aj svojím obsahom (vedomé uvádzanie vážnych nepravdivých tvrdení, ktorými JUDr. [REDAKOVANÉ] vážne spochybňoval zákonný postup podriadených prokurátorov Krajskej prokuratúry [REDAKOVANÉ] vrátane krajského prokurátora) pôsobil veľmi nedôstojne a aj naďalej pôsobí, keďže záznam rozhovoru je stále dostupný na kanáli YouTube a má už cca 100 tisíc pozretí, čo mimoriadne zvyšuje závažnosť tohto rozhovoru a jeho dopadov na slovenskú spoločnosť.

Polemika JUDr. [REDAKOVANÉ] s redaktorom TV Markíza o tom, či nahrávka zverejneného rozhovoru s [REDAKOVANÉ] je kompilát alebo nie je kompilát, namiesto jej rázneho odmietnutia, vážne poškodzuje dôveryhodnosť nielen JUDr. [REDAKOVANÉ] ale aj inštitúcie, v ktorej vykonáva funkciu prokurátora a celého prokurátorského stavu.

Objektom disciplinárneho previnenia je záujem na dôvere verejnosti v autoritu a nestrannosť výkonu funkcie prokurátora a jeho prostredníctvom prokuratúry ako inštitúcie.

JUDr. [REDAKOVANÉ] sa v rozhovore s redaktorom TV Markíza okrem iného vyjadruje aj k detailom procesného postupu prokuratúry pri prepustení [REDAKOVANÉ] z väzby.

Podľa § 26 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z. z. *„Prokurátor je povinný zachovávať mlčanlivosť, a to aj po zániku služobného pomeru, o veciach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom svojej funkcie, ak nebol tejto povinnosti zbavený zo zákona; povinnosť mlčanlivosti sa nevzťahuje na oznámenie kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. Zbaviť prokurátora povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže generálny prokurátor, a to aj po zániku služobného pomeru prokurátora.“*

Ak je aj prokurátor pozbavený mlčanlivosti v akejkoľvek konkrétnej veci, je to iba na účely konkrétneho konania, ktoré sa v súvislosti s touto vecou vedie. Neznamená to, že môže o nej komunikovať v médiách. Rozoberanie detailov situácie a postupu pri komunikácii s Krajskou prokuratúrou [REDAKOVANÉ] a jej prokurátormi ohľadom prepustenia [REDAKOVANÉ] sa javí ako porušenie povinnosti mlčanlivosti, nakoľko povinnosti mlčanlivosti nepochybne nebol zbavený za týmto účelom. A to bez ohľadu na to, či informácie súvisiace s prepustením [REDAKOVANÉ] uvádzané JUDr. [REDAKOVANÉ] v rozhovore boli verejne uvádzané v médiách už aj v minulosti.

Konanie JUDr. [REDAKOVANÉ] je potrebné vnímať a posúdiť aj cez podstatu článku 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach upravujúceho ochranu slobody prejavu.

Na jednej strane podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd: *„Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.“*

Toto právo však nie je bezbrehé a obzvlášť, ak ide o verejné vyjadrovanie prokurátora ako verejnej autority, v ktorom vedome uvádza nepravdivé tvrdenia ohľadom svojho postupu a súčasne spochybňuje a uvádza nepravdy o procesnom postupe svojich kolegov, v tom čase podriadených prokurátorov Krajskej prokuratúry [REDAKOVANÉ], vrátane krajského prokurátora.

Podľa čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd: „Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

V tomto smere poukazujem aj na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva **Lesnik vs. Slovenská republika**, ktorý sa zaoberal práve vyvažovaním slobody prejavu (čl. 10 ods. 1 Dohovoru) a ochrany cti a práv prokurátora ako autority, ktorú Európsky súd pre ľudské práva zaradil pod súdnu moc v zmysle čl. 10 ods. 2 citovaného dohovoru, pred nepodloženými obvineniami z úplatkárstva a nezákonného odpočúvania telefónu sťažovateľa napísaním dvoch listov, ktoré poskytol na medializáciu tretej osobe.

V predmetnom prípade rozhovoru JUDr. [REDAKOVANÉ] s redaktorom TV Markíza sa takýchto nepodložených obvinení/tvrdení z nezákonného postupu (podľa tvrdenia JUDr. [REDAKOVANÉ] mali prokurátori krajskej prokuratúry predlžovať väzbu napriek tomu, že údajne mal krajský prokurátor konštatovať, že dôvody väzby pominuli) voči svojim kolegom dopustil JUDr. [REDAKOVANÉ] a fakt, že takto konal ako prokurátor len zvyšuje závažnosť jeho protiprávneho konania.

Je neospravedliteľné, že pán [REDAKOVANÉ] - ako prokurátor generálnej prokuratúry a bývalý generálny prokurátor uvádzal do médií, t. j. prezentoval pred širokou verejnosťou hrubé nepravdy o svojom postupe i postupe prokurátorov Krajskej prokuratúry [REDAKOVANÉ] ohľadom okolností prepustenia [REDAKOVANÉ] z väzby, ktoré boli jednoznačne vyvrátené obsahom vyšetrovacieho spisu vo veci [REDAKOVANÉ]. Išlo pritom o jednu z najzávažnejších majetkových trestných vecí v novodobej histórii Slovenska, ktorá je ešte aj dnes celospoločensky vnímaná veľmi citlivo a negatívne, nakoľko v nej došlo k masívnemu podvedeniu stoviek poškodených slovenských občanov, ktoré postihlo aj ich rodiny.

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a bývalý generálny prokurátor vedome a úmyselne zavádzal v rozhovore verejnosť o svojich údajných aktívnych úkonoch pri prepustení obvineného z väzby na slobodu a okolnosti jeho prepustenia nepravdivo účelovo vykresľuje tak, že k prepusteniu obvineného z väzby nedošlo výlučne na základe jeho písomného pokynu, ale uplynutím zákonnej lehoty. Rovnako nepravdivo uvádza, že krajský prokurátor konštatoval pominutie zákonných dôvodov väzby [REDAKOVANÉ].

Takéto zavádzanie verejnosti bolo a stále je spôsobilé vážne ohroziť autoritu a objektívne vnímanie nestrannosti a dôveryhodnosti nielen prokurátora JUDr. [REDAKOVANÉ], ale aj prokuratúry ako inštitúcie, kde naďalej pôsobí, ktorej základnou úlohou je ochrana zákona - ochrana práv a zákonom chránených záujmov právnických osôb, fyzických osôb a štátu.

V súvislosti s konštatovaním disciplinárnej komisie, že v znení skutku neboli uvedené žiadne také okolnosti, ktoré by znamenali naplnenie zákonných kritérií umožňujúcich kvalifikovať skutok ako závažné disciplinárne previnenie v zmysle § 188 ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. si dovoľujem poukázať na základné pravidlo pre postup v disciplinárnom konaní upravené v § 216 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry (ďalej len „zákon č. 154/2001 Z. z.“), podľa ktorého „Pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti prokurátora sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.“

Tým chcem poukázať na kompetenciu a zodpovednosť disciplinárnej komisie spočívajúcu v tom, že je úlohou disciplinárnej komisie, aby pri zachovaní totožnosti skutku uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania ustálila na základe vykonaných dôkazov všetky právne relevantné okolnosti spáchania skutku a tieto následne správne uviedla vo svojich skutkových zisteniach (v upravenom znení skutku) a právne ich posúdila tak z hľadiska preukázania viny zo spáchania disciplinárneho previnenia, ako aj z hľadiska kritérií ustanovených pre ukladanie sankcie.

Zákonné požiadavky na vymedzenie skutku v návrhu na začatie disciplinárneho konania prokurátora sú ustanovené v § 197 ods. 2 písm. c) zákona č. 154/2001 Z.z. tak, že návrh na začatie disciplinárneho konania musí obsahovať „*opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania*“.

Z uvedeného vyplýva, že **totožnosť skutku** je daná miestom, časom a spôsobom jeho spáchania. Všetky ostatné okolnosti môžu byť na základe výsledkov dokazovania vykonaného na ústnom pojednávaní disciplinárnej komisie spresnené a doplnené do skutkových zistení, ktoré sú následne podkladom pre právne posúdenie skutku.

Právnu kvalifikáciu skutku ustáleného na základe vykonaného dokazovania určí rovnako disciplinárna komisia a to bez ohľadu na právnu kvalifikáciu uvedenú v podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania. V tej súvislosti poukazujem na ustanovenie § 278 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého „**Súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe.**“

Zastávam názor, že už aj samotné verejné uvádzanie hrubých nepráv o okolnostiach prepustenia [REDAKOVANÉ] a verejné prenášanie zodpovednosti za jeho prepustenie na slobodu na krajského prokurátora v [REDAKOVANÉ] a prokurátorov Krajskej prokuratúry [REDAKOVANÉ] predstavuje tak závažné protiprávne konanie prokurátora, ktoré vážne znižuje autoritu a nestrannosť nielen jeho osoby ako prokurátora generálnej prokuratúry, ale aj celého rezortu prokuratúry a prokurátorského stavu. Ide o tak závažné protiprávne konanie, že ho považujem za nezlučiteľné s ďalším výkonom funkcie prokurátora.

Na prokurátora sú oprávnené kladené zvýšené osobnostné a morálne nároky, ktoré JUDr. [REDAKOVANÉ] prestal spĺňať.

V záujme riadneho fungovania demokratického právneho štátu je potrebné, aby funkcie vo vrcholných orgánoch štátnej moci vykonávali iba osoby s vysokou morálnou integritou vedomé si vysokej miery svojej osobnej zodpovednosti, ktorá je s ich postavením spojená, ktoré sú odhodlané vykonávať svoje povinnosti výhradne v súlade s princípmi právneho štátu a svojím svedomím.

Prokurátori musia ísť bezpodmienečne vzorom v dodržiavaní nielen všeobecne záväzných právnych noriem, ale aj etických pravidiel správania, ktoré sú kladené na profesionálny i súkromný život prokurátora.

Zastávam názor, že na základe spáchania predmetného skutku je dôvodný záver, že JUDr. [REDAKOVANÉ] prestal spĺňať základný predpoklad pre výkon funkcie prokurátora podľa § 6 ods. 2 písm. d) zákon č. 154/2001 Z. z. nakoľko *Jeho morálne vlastnosti už nedávajú záruku, že funkciu prokurátora bude riadne vykonávať*“.

Vzhľadom na to, že u JUDr. [REDAKOVANÉ] je jeho autorita a dôveryhodnosť funkcie prokurátora a dôvera v nestranný výkon funkcie prokurátora narušená tak zásadne, že jej obnovenie nie je možné, považujem za splnené predpoklady pre uloženie najzávažnejšieho disciplinárneho opatrenia.

Na základe uvedeného navrhujem, aby odvolacia disciplinárna komisia podľa § 211 ods. 4 zákona č. 154/2001 Z.z. zrušila napadnuté rozhodnutie a

rozhodla, že prokurátor JUDr. [REDAKOVANÉ] sa uznáva vinným pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. a podľa § 189 ods. 2 písm. d) zákona č. 154/2001 Z. z. sa zbavuje funkcie prokurátora.

V opačnom prípade ako navrhovateľ očakávam, že disciplinárna komisia vysvetlí slovenskej spoločnosti, na základe čoho sa domnieva, že prokurátor, ktorý je schopný do médií vedome tvrdiť nepravdy o postupe svojich kolegov a ospravedlňovať svoj nelogický procesný postup v mimoriadne závažnej trestnej veci, je spôsobilý naďalej vykonávať zodpovednú funkciu prokurátora s potrebnou autoritou, nestrannosťou a dôveryhodnosťou.“

Na ústnom pojednávaní dňa 14.05.2021 navrhovateľ zotrval na dôvodoch písomne podaného odvolania a odkázal na ne.

JUDr. [REDAKOVANÉ] podal odvolanie písomným podaním zo dňa 30.11.2020, odovzdaným na poštovú prepravu dňa 30.11.2020, v ktorom uviedol:

„Bolo mi doručené písomné vyhotovenie rozhodnutia 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, číslo: 3 DK 1/2019 zo dňa 19.10.2020, kde v zmysle poučenia som oprávnený podať odvolanie k rukám konajúcej disciplinárnej komisie.

Týmto ja, dolu podpísaný JUDr. [REDAKOVANÉ], trvale bytom: [REDAKOVANÉ], Slovenská republika podávam odvolanie voči rozhodnutiu 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky číslo: 3 DK 1/2019 zo dňa 19.10.2020 riadne a včas, tak, ako je uvedené súčtom nižšie.

Mám za to, že rozhodnutie 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky smerujúce voči mojej osobe je založené na mojom vyjadrení vo vzťahu k prípadu prepustenia [REDAKOVANÉ] z väzby, a toto rozhodnutie považujem za neprimerane prísne vzhľadom na okolnosti, ako i rozsah previnenia.

Tu by som chcel poukázať na 3 dôležité skutočnosti:

1)

Názor konajúcej prokuratúry, ako aj Generálnej prokuratúry o tom, že dôvody väzby, uvalenej na [REDAKOVANÉ], pominuli, sa ukázali ako právne správne, keďže rozhodnutie o prepustení [REDAKOVANÉ] z väzby odobril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí v tejto veci. Rovnako pominuli dôvody väzby aj u ostatných obvinených, o čom v konečnom dôsledku rozhodoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý sa tiež stotožnil s právnym názorom prokuratúry, že dôvody väzby pominuli.

Mám teda za to, že právny názor konajúcej prokuratúry, ako aj môj ako generálneho prokurátora nie je dôvod spochybňovať, keďže sa s ním stotožnili najvyššie súdne inštancie Slovenskej republiky.

2)

Dôvodom konania 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky voči mojej osobe boli moje vyjadrenia k trestnej veci [REDAKOVANÉ] a spol. Tu treba povedať, že som sa hneď na začiatku samotného disciplinárneho konania ospravedlnil svojmu kolegovi, p. [REDAKOVANÉ] pokiaľ som svojimi nepresnými vyjadreniami akýmkoľvek spôsobom zasiahol do jeho práv a oprávnených záujmov.

3)

Samotné okolnosti rozhodnutia o prepustení [REDAKOVANÉ] z väzby nebolo možné preukázať, keďže konaním 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky mi nebolo umožnené p. [REDAKOVANÉ] klásť otázky, ktoré by vniesli viac svetla a objasnili by okolnosti prepustenia [REDAKOVANÉ] z väzby, aj napriek

tomu, že práve samotné rozhodnutie 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky mi kladie za vinu, že som sa o týchto okolnostiach nepravdivo vyjadroval.

Záverom by som chcel dodať, že vzhľadom na značný časový odstup od daného prípadu, nie je spravodlivo možné vyžadovať od ktorejkoľvek zúčastnenej osoby, aby si presne pamätala na všetky okolnosti, ktoré viedli k prepusteniu [REDAKOVANÉ] z väzby, rovnako by som chcel zdôrazniť, že prokuratúra v nasledujúcich týždňoch po prepustení [REDAKOVANÉ] z väzby bez zbytočného meškania podala obžalobu na [REDAKOVANÉ] a spol., čím došlo k splneniu jednej zo základných zákonných povinností prokuratúry v tejto veci.

Vzhľadom na súčet vyššie uvedeného, ako i moju sociálnu situáciu by som týmto chcel požiadať odvolaciu disciplinárnu komisiu, aby v rámci odvolacieho konania posúdila rozhodnutie 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a aby upustila od disciplinárneho opatrenia - zníženie základného platu o 15% na tri mesiace.“

Na ústnom pojednávaní obhajca JUDR. [REDAKOVANÉ], JUDr. [REDAKOVANÉ], doplnil dôvody odvolania takto:

„V celom rozsahu sa pridriavame odvolania, ktoré bolo podané v prvostupňovom konaní, ako aj toho, čo bolo uvedené v písomne podanom odvolaní a ešte by sme chceli uviesť nasledovné:

V zmysle rozhodnutia disciplinárnej komisie bol môj klient zbavený disciplinárnej zodpovednosti z disciplinárneho previnenia v bode I. návrhu, kde disciplinárna komisia správne uviedla a zároveň aj rozhodla, že v rámci konania pred disciplinárnou komisiou sa preukázalo, že reportér TV Markíza porušil elementárne princípy práce novinára obsiahnuté v etickom kódexe novinárov Slovenského syndikátu novinárov, na základe ktorého vyplýva, že novinár nesmie takým spôsobom upraviť prejav vôle osoby poskytujúcej rozhovor, ktorým by podstatným spôsobom zmenil jeho význam. Bolo preukázané, že novinár TV Markíza účelovo zostrihal prejav môjho klienta a z tohto zostrihaného a následne zverejneného prejavu vyplynuli podozrenia, ktoré sú obsiahnuté v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Po prepočutí celej nahrávky v konaní pred disciplinárnou komisiou sa preukázalo neetické konanie redaktora TV Markíza, a teda bol pozmenený skutočný význam prejavu môjho klienta. Máme zato, že rozhodnutie disciplinárnej komisie o zbavení zodpovednosti môjho klienta z tohto disciplinárneho previnenia bolo zákonné, správne a plne sa s ním stotožňujem.

Vo vzťahu k bodu II. návrhu na začatie disciplinárneho konania je potrebné uviesť nasledovné: V čase, keď Krajská prokuratúra [REDAKOVANÉ] rozhodovala o väzbe na základe žiadosti o prepustenie z väzby zo strany [REDAKOVANÉ], už bol tento vyšetrovací spis oboznámený, teda uskutočnilo sa záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu na polícii, to znamená, že všetky úkony v rámci prípravného konania boli vykonané, to znamená, že dôvod väzby pominul, a teda obvinený nemohol ovplyvňovať svedkov a zároveň nemohol ani utiecť, a to z dôvodu, že obvinený mal zadržaný cestovný pas a v tom čase sme neboli v Schengenskom priestore. Rovnako obvinený nemohol ani pokračovať v trestnej činnosti, nakoľko na predmetnú spoločnosť BMG Horizont už bol v tom čase vyhlásený konkurz. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že všetky zákonné väzobné dôvody pominuli a ďalšie predĺženie väzby resp. zamietnutie žiadosti obvineného o prepustenie z väzby by nemalo oporu v zákone. [REDAKOVANÉ] vykonal dvakrát väzbu na Slovenskej republike v celkove dĺžke skoro 4 rokov, pričom maximálna dĺžka väzby v trvaní 4 rokov by uplynula v polovičke mesiaca september 2004, čiže ak by aj Krajská prokuratúra [REDAKOVANÉ] nerozhodla o žiadosti [REDAKOVANÉ] o prepustenie

z väzby na slobodu, po uplynutí 3 týždňov by sa mu táto väzba skončila v zmysle zákona. Vzhľadom na uvedené bolo rozhodnutie Krajskej prokuratúry [REDACTED] zákonné a postup Generálnej prokuratúry SR v tejto veci ako orgánu vykonávajúceho dohľad, na základe ktorého boli pravidelne vykonávané týždňové porady, pričom na týchto poradách bol názor vedenia GP SR jednotný a súhlasný s postupom Krajskej prokuratúry [REDACTED]

Chcel by som poukázať na problémy aplikačnej praxe v súvislosti uplynutím maximálnej dĺžky trvania väzby, a to že rozhodnutie Krajskej prokuratúry [REDACTED] možno považovať aj za preventívne rozhodnutie vzhľadom na skutočnosť, že maximálna dĺžka väzby by uplynula o 3 týždne. Vzhľadom na faxovú správu, odoslanú mojím klientom, je potrebné konštatovať, že takýto postup bol zákonný vzhľadom na postavenie môjho klienta, v tom čase generálneho prokurátora SR.

Z rozhodnutia súdov v tejto veci ďalej nevyplývalo, že by rozhodnutie o prepustení z väzby vykonané Krajskou prokuratúrou [REDACTED] bolo zo strany súdu akýmkoľvek spôsobom spochybnené. Na základe uvedeného jednoznačne vyplýva, že postup dozorcovej Krajskej prokuratúry [REDACTED] ako aj Generálnej prokuratúry SR, ktorá vykonávala dohľad, bol zákonný. Na základe vykonaného testu na polygrafe, ktorý bol robený Národným bezpečnostným úradom, jednoznačne vyplýva, že môj klient na všetky početné otázky vo veci prepustenia [REDACTED] z väzby na slobodu odpovedal pravdivo a konzistentne od roku 2004 až doteraz.

Je teda zrejmé, že konanie Krajskej prokuratúry [REDACTED] a zároveň aj Generálnej prokuratúry SR nie je možné spochybniť. Z tohto pohľadu považujeme za právne irelevantné, či môj klient uviedol všetky skutočnosti a okolnosti ohľadom prepustenia [REDACTED] na slobodu v právnom poradí a v úplnosti, pretože vo veci už bolo vykonané hlavné pojednávanie, kde bolo rozhodnuté a na toto samotné rozhodnutie súdu to nemalo žiaden vplyv, čiže súd potvrdil, že rozhodnutia zo strany prokuratúry boli zákonné. Za ďalšie nie je možné od môjho klienta reálne očakávať, že s odstupom času 17 rokov si bude pamätať všetky detaily ohľadom prepustenia [REDACTED] na slobodu. V každom prípade sa môj klient v konaní ospravedlnil p. JUDr. [REDACTED] za prípadne nesprávne uvedené údaje. Samotné odvolanie navrhovateľa považujeme za zmätočné a nekonzistentné.

Ohľadom bodu II. tohto návrhu považujeme jeho konanie za konanie rozporuplné, zmätočné a nekonzistentné, a to s ohľadom na ustanovenie § 154/20211 Z. z., ktorý upravuje nestrannosť a nezávislosť rozhodovania prokurátora, nakoľko v poslednom bode ním podaného odvolania navrhovateľ hrozí odvolacej disciplinárnej komisii mediálnym nátlakom.“

Na podklade podaného odvolania, po zistení, že odvolanie bolo podané osobou k takému úkonu oprávnenou a v zákonom stanovenej lehote, preskúmala 1. odvolacia disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry SR (ďalej aj „odvolacia komisia“) zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „prvostupňová komisia“), ako i správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom dospela k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné a odvolanie JUDr. [REDACTED] je nedôvodné.

Podľa § 211 ods. 3 zák. č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov o odvolaní rozhoduje odvolacia disciplinárna komisia.

Podľa § 211 ods. 4 zák. č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov ak odvolacia disciplinárna komisia odvolanie nezamietne, napadnuté rozhodnutie úplne alebo sčasti zruší a vo veci rozhodne spravidla sama; môže však vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie disciplinárnej komisii.

Podľa § 211 ods. 8 zák. č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov na disciplinárne konanie pred odvolacou disciplinárnou komisiou sa primerane vzťahujú ustanovenia druhého dielu jedenástej hlavy druhej časti a § 216.

Podľa § 216 zák. č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti prokurátora sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

Podľa § 208 ods. 3 písm. c) zákona o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov disciplinárna komisia oslobodí prokurátora, proti ktorému sa vedie disciplinárne konanie, ak skutok, pre ktorý sa vedie disciplinárne konanie, nie je disciplinárnym previnením alebo priestupkom.

Podľa § 208 ods. 1 zákona o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov ak disciplinárna komisia dospeje k záveru, že prokurátor, proti ktorému sa vedie disciplinárne konanie, sa dopustil disciplinárneho previnenia alebo priestupku, rozhodne, že je vinný a uloží mu disciplinárne opatrenie podľa tohto zákona, prípadne aj povinnosť nahradiť škodu, ak bol nárok na jej náhradu včas uplatnený. Disciplinárna komisia však môže poškodeného odkázať na uplatnenie nároku na náhradu škodu pred iným príslušným orgánom, a to aj vtedy, ak prokurátor, proti ktorému sa vedie disciplinárne konanie, nárok poškodeného na náhradu škody uzná čo i len sčasti.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

I.

K výroku o zrušení napadnutého rozhodnutia:

Odvolacia komisia v rámci plnenia prieskumnej povinnosti po dôslednom oboznámení sa so spisom dospela k záveru, že formulácia a úprava skutku, ktoré realizovala prvostupňová komisia, neboli úplne správne a precízne. Skutok, ktorý bol uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, obsahoval v podstate dve časti, resp. dva samostatné skutky, ktoré boli v návrhu označené ako bod 1 a bod 2. Podstatou skutku v bode 1 návrhu bolo konanie JUDr. [REDAKOVANÉ], ktorý mal v rozhovore pre TV Markíza pripustiť, že zvuková nahrávka jeho rozhovoru s osobou M. K. môže byť pravdivá. Skutok v bode 2 spočíval v tom, že JUDr. [REDAKOVANÉ] mal v predmetnom rozhovore pre TV Markíza uviesť nepravdivé skutočnosti o okolnostiach prepustenia [REDAKOVANÉ] z väzby.

Skutková veta formulovaná v návrhu na začatie disciplinárneho konania však obsahovala aj záverečnú časť v znení „pričom v dobe od 14. októbra 2019 do dňa

podania návrhu na začatie disciplinárneho konania bol takmer vo všetkých internetových a printových médiách v Slovenskej republike zverejnený obsah jeho elektronicky zaznamenatej komunikácie s osobou M. K., ktorý ho v nej ako osobu prokurátora znevažoval vulgárnymi nadávkami a pripomínal mu jeho protiprávne konanie, v dôsledku čoho vznikli vážne pochybnosti o dôveryhodnosti a vážnosti prokuratúry nielen vo verejnosti, ale aj medzi prokurátormi, na čo reagovala svojimi vyhláseniami z 15. októbra 2019 a 21. októbra 2019 Rada prokurátorov Slovenskej republiky a vyhláseniami zo 17. októbra 2019 a 24. októbra 2019 Etická komisia prokuratúry, ktoré sa zásadným spôsobom dištancovali od konania JUDr. [REDAKOVANÉ], vyjadrili znepokojenie nad možnou korupčnou a protiprávnou činnosťou, vážnym narušením dôvery verejnosti v právny štát, vážnym narušením dôvery v prokuratúru a prokurátorský stav a v tejto súvislosti ho vyzvali, aby do vyšetrenia vzniknutých podozrení požiadal o prerušenie výkonu funkcie prokurátora“.

Prvostupňová komisia túto záverečnú časť pripojila k prvému skutku a následne disciplinárne stíhaného prokurátora pre tento skutok oslobodila spod návrhu na začatie disciplinárneho konania. S týmto postupom sa odvolacia komisia nestotožnila.

Záverečná časť skutkovej vety návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa odvolacej komisie predstavuje okolnosti spáchania skutku a vzťahuje sa aj na skutok, uvedený v bode 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania. Skutočnosť, že JUDr. [REDAKOVANÉ] sa svojho konania spočívajúceho v uvedení nepravdivých skutočností dopustil po tom, ako bola v médiách zverejnená nahrávka jeho rozhovoru s osobou M. K., v ktorej bol JUDr. [REDAKOVANÉ] viackrát ponižovaný, a z ktorej vyplývajú aj závažné podozrenia o možných trestnoprávných dosahoch konaní JUDr. [REDAKOVANÉ], nepochybne predstavuje okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný a má vplyv na posúdenie závažnosti skutku. Z tohto dôvodu sa odvolacia komisia nestotožnila s rozhodnutím o oslobodení JUDr. [REDAKOVANÉ] aj pre túto časť skutku a nemohla teda rozhodnutie prvostupňovej komisie ponechať v platnosti, ale naopak, musela sa touto časťou skutku zaoberať, samozrejme po zrušení rozhodnutia prvostupňovej komisie.

II.

K výroku o oslobodení spod návrhu na začatie disciplinárneho konania:

Odvolacia komisia, tak ako prvostupňová komisia, dospela k záveru, že skutok označený v návrhu na začatie disciplinárneho konania pod bodom 1 nie je disciplinárnym previnením alebo priestupkom. Podstatou tohto skutku podľa návrhu bolo, že v rozhovore pre TV Markíza v reakcii na zverejnenú zvukovú nahrávku rozhovoru medzi ním a podnikateľom M. K. „pripustil, že na nahrávke môžu byť aj také udalosti, ktoré môžu byť v reálnom čase stotožnené“, čím mal priznať nielen telefonické, ale aj osobné kontakty s osobou M. K. JUDr. [REDAKOVANÉ] skutočne v rozhovore pre TV Markíza povedal, že na nahrávke môžu byť aj také udalosti, ktoré môžu byť v reálnom čase niekde stotožnené, avšak hneď za týmito slovami dodal slová „alebo nemusia byť stotožnené“. Návrh na začatie disciplinárneho konania v tomto bode tak obsahuje len časť vyjadrenia JUDr. [REDAKOVANÉ] k tejto otázke, ktoré odznelo v rozhovore pre TV Markíza, pričom menovaný ďalej vo svojom vyjadrení uviedol všetky možné alternatívy, ktoré v súvislosti s predmetnou zvukovou nahrávkou prichádzali do úvahy, teda že skutočnosti na nej môžu byť celkom alebo čiastočne stotožnené, alebo nemusia byť stotožnené. Časť vyjadrenia

JUDr. [REDAKOVANÉ], uvedená v návrhu na začatie disciplinárneho konania, tak bola vytrhnutá z kontextu celého rozhovoru, pričom toto skrátenie jeho vyjadrenia v disciplinárnom návrhu podstatným spôsobom zmenilo zmysel jeho vyjadrenia v rozhovore pre TV Markíza. Pokiaľ vezmeme do úvahy celé vyjadrenie JUDr. [REDAKOVANÉ], pri jeho komplexnom posúdení rozhodne nemôžeme toto vyjadrenie považovať za potvrdenie autenticity a pravdivosti zvukovej nahrávky medzi disciplinárne stíhaným prokurátorom a osobou M. K., ako to nesprávne konštatuje návrh na začatie disciplinárneho konania.

V tomto smere odvolacia komisia ďalej poukazuje na rozhodnutie prvostupňovej komisie, ktorá v tejto časti v rozhodnutí uviedla:

„Vzhľadom na predmet disciplinárneho konania, v ktorom sa disciplinárne stíhanému prokurátorovi kladú za vinu jeho ústne vyjadrenia prednesené v rámci rozhovoru s redaktorom TV Markíza dňa 15.10.2019, DK považovala za kľúčový dôkaz práve uvedený obrazovo - zvukový záznam v jeho autentickej, nezostrihanej a úplnej podobe. O autenticity a úplnosti predmetného obrazovo - zvukového záznamu, ktorý bol ako dôkaz vykonaný na technickom zariadení na ústnom pojednávaní konanom dňa 2.6.2020, procesné strany ani DK nemali žiadne pochybnosti.

DK po dôslednom vyhodnotení obsahu tohto obrazovo - zvukového záznamu dospela k záveru, že JUDr. [REDAKOVANÉ] v rámci tohto rozhovoru ani na jednom mieste neuviedol redaktorovi TV Markíza také skutočnosti, ktorými by potvrdzoval resp. priznával pravdivosť zvukovej nahrávky, ktorá bola zverejnená v médiách pred 15.10.2019 a ktorá mala zachytávať údajný rozhovor medzi ním v postavení prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a osobou M.K. DK poukazuje na tú skutočnosť, že veta uvedená v návrhu na začatie disciplinárneho konania v znení: „Na nahrávke môžu byť aj také udalosti, ktoré môžu byť v reálnom čase stotožnené“, je vytrhnutá z kontextu, pretože v rámci rozhovoru JUDr. [REDAKOVANÉ] uviedol vetu v nasledovnom znení: „Na nahrávke môžu byť aj také udalosti, ktoré môžu byť v reálnom čase stotožnené, alebo nemusia byť stotožnené“. Táto veta v jej autentickom znení dáva úplne iný zmysel, než tomu pripísal navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Podľa znenia 1. bodu návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľ práve z uvedenej vety vyvodzoval priznanie JUDr. [REDAKOVANÉ] k telefonickým aj osobným kontaktom s osobou M.K. Podľa názoru DK však uvedenú vetu (resp. jej časť vytrhnutú navrhovateľom z kontextu) nie je možné považovať za „priznanie“ JUDr. [REDAKOVANÉ] ku kontaktom s osobou M.K., ani k udalostiam, ktoré mali odznieť v rámci zvukovej nahrávky (napr. realizovanie vydierania iného podnikateľa, ovplyvňovanie poslancov Národnej rady Slovenskej republiky pri voľbe generálneho prokurátora Slovenskej republiky v roku 2010).

Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že skutočnosti týkajúce sa, resp. vyplývajúce zo zvukovej nahrávky, ktorá má zachytávať údajný rozhovor medzi JUDr. [REDAKOVANÉ] a osobou M. K. nie sú predmetom tohto disciplinárneho konania, ale predmetom trestného konania v kompetencii príslušných orgánov činných v trestnom konaní (viď. správy a uznesenia o začatí trestného stíhania NAKA, prečítané na ústnom pojednávaní). DK teda nebola oprávnená posudzovať obsahovú stránku ani autenticitu uvedenej zvukovej nahrávky, ktorá bola zverejnená v médiách pred 15.10.2019 a ktorá bola dôvodom žiadosti [REDAKOVANÉ] o poskytnutie vyjadrenia resp. stanoviska JUDr. [REDAKOVANÉ]. Vo všeobecnosti totiž platí, že predmet disciplinárneho konania je ohraničený skutkom, pre ktorý navrhovateľ podal návrh na začatie disciplinárneho konania a DK je týmto návrhom viazaná. DK môže teda rozhodovať len o skutku, pre ktorý navrhovateľ

podal návrh na začatie disciplinárneho konania (§ 278 ods. 1 Trestného poriadku *per analogiam* s poukazom na § 216 ZoP).

JUDr. [REDAKOVANÉ] v rámci rozhovoru s redaktorom TV Markíza viackrát uviedol, že „sa nemôže vyjadrovať pred médiami k obsahu nahrávky“ (1. a 2. minúta záznamu), „nemôže sa vyjadriť k niečomu, o čom nevie, či je originál, falzifikát“ (3. minúta záznamu), že „sa to nikdy nestalo“ (4. minúta záznamu), „vôbec si nevysvetľuje, že existuje nejaká nahrávka“ (18. minúta záznamu), „nevie, či je to kompilát, nemôže sa k tomu vyjadrovať, než nebude vypočutý vyšetrovateľom, nemôže sa vyjadrovať k tomu, čo hovoria alebo robia novinári“ (29. minúta záznamu), „nemôže k tomu nič povedať“ (37. minúta záznamu), „nebude sa pred médiami obhajovať“ (38. minúta záznamu). JUDr. [REDAKOVANÉ] tieto a ďalšie podobné vyjadrenia zopakoval viackrát, a to napriek tomu, že redaktor TV Markíza sa snažil opakovanými, konkrétne mierenými otázkami získať jeho stanovisko k zverejnenej zvukovej nahrávke, na ktorej mu mal M.K. vulgárne nadávať.

S poukazom na uvedené skutočnosti DK dospela k záveru, že vyjadrenie JUDr. [REDAKOVANÉ] pre TV Markíza dňa 15.10.2019 v časti, ktorá je uvedená v 1. bode návrhu na začatie disciplinárneho konania je všeobecného charakteru, bez „priznania“ k akýmkoľvek udalostiam a JUDr. [REDAKOVANÉ] v ňom neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za disciplinárne previnenie spočívajúce v porušení konkrétnych povinností prokurátora, uvedených v ustanoveniach § 26 ods. 1 písm. b), d), m), n) ZoP.

V tejto súvislosti DK považuje za potrebné zdôrazniť, že pri svojom rozhodovaní zohľadnila aj stanovisko Etickej komisie prokuratúry zo dňa 7.7.2020, sp. zn. XV/1 Spr 4/20/1000, ktoré bolo podané na základe žiadosti DK s poukazom na ustanovenie § 217b ods. 1 ZoP. Etická komisia prokuratúry v predmetnom stanovisku skonštatovala, že konaním JUDr. [REDAKOVANÉ], ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v návrhu navrhovateľa, boli porušené pravidlá prokurátorskej etiky, obsiahnuté v článkoch 4.1, 4.2, 5.5 a 5.7 Etického kódexu prokurátora, prijatého Radou prokurátorov Slovenskej republiky dňa 11.1.2016 v Starej Lesnej.

Vo vzťahu k skutku uvedenému v 1. bode návrhu na začatie disciplinárneho konania Etická komisia prokuratúry skonštatovala iba porušenie článkov 5.5 a 5.7 Etického kódexu prokurátora, ktoré upravujú zdvorilosť a slušnosť prokurátora.

Podľa článku 5.5 Etického kódexu prokurátora prokurátor má mať upravený svoj zovňajšok a na verejnosti musí vystupovať tak, aby dôstojne reprezentoval prokuratúru.

Podľa článku 5.7 Etického kódexu prokurátora prokurátor sa vyvaruje takej prezentácie svojej osoby, ktorá by narúšala dôveryhodnosť a dôstojnosť jeho profesie a prokurátorského stavu.

Z odôvodnenia stanoviska vyplýva, že Etická komisia prokuratúry porušenie článkov 5.5 a 5.7 Etického kódexu prokurátora videla v nevhodne upravenom zovňajšku prokurátora JUDr. [REDAKOVANÉ], v nevhodne zvolenom prostredí, v ktorom rozhovor vznikol, pričom miesto, forma a okolnosti rozhovoru nezodpovedali vážnosti verejného vystúpenia prokurátora v celoštátnej televízii.

DK uvedený názor Etickej komisie prokuratúry rešpektuje, avšak súčasne uvádza, že z hľadiska rozhodovania o predmete tohto disciplinárneho konania na stanovisko Etickej komisie prokuratúry v časti, v ktorej konštatovala nevhodnú úpravu zovňajšku prokurátora JUDr. [REDAKOVANÉ], nevhodné prostredie, v ktorom rozhovor dňa 15.10.2019 vznikol, nemohla prihliadnuť. Navrhovateľ totiž v návrhu na začatie disciplinárneho konania JUDr. [REDAKOVANÉ] nekladie za vinu nevhodnú úpravu jeho zovňajšku a nevhodne zvolené miesto poskytnutia rozhovoru, ale výlučne jeho ústne vyjadrenia prednesené v rámci uvedeného rozhovoru. DK,

ktorá je viazaná vymedzením skutku v návrhu na začatie disciplinárneho konania, nemohla zohľadniť v tejto časti stanovisko Etickej komisie prokuratúry, pretože by musela pristúpiť k modifikácii skutku takým spôsobom, ktorý by znamenal rozšírenie podmienok disciplinárnej zodpovednosti prokurátora JUDr. [REDAKOVANÉ] nad rámec podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Z uvedených dôvodov DK rozhodla tak, že disciplinárne stíhaného prokurátora JUDr. [REDAKOVANÉ] podľa § 208 ods. 3 písm. c) ZoP oslobodila spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok opísaný v 1. bode návrhu, pretože tento skutok nie je disciplinárnym previnením ani priestupkom.“

V tejto časti sa odvolacia komisia s rozhodnutím prvostupňovej komisie plne stotožňuje a odkazuje naň.

III.

K výroku o uznaní viny:

Rovnako ako prvostupňová komisia, aj odvolacia komisia považovala za preukázané, že JUDr. [REDAKOVANÉ] v rozhovore pre TV Markíza uvádzal nepravdivé skutočnosti o okolnostiach prepustenia [REDAKOVANÉ] z väzby. S týmto sa podrobne vysporiadala prvostupňová komisia, na závery ktorej odvolacia komisia odkazuje.

Odvolacia komisia tu opätovne poukazuje na časť rozhodnutia prvostupňovej komisie k tejto otázke, v ktorom je uvedené:

„Pokiaľ ide o skutok opísaný v 2. bode návrhu na začatie disciplinárneho konania, DK vykonaným dokazovaním mala za preukázané, že JUDr. [REDAKOVANÉ] v rámci rozhovoru poskytnutého redaktorovi TV Markíza dňa 15.10.2019 uviedol nepravdivé informácie a údaje ohľadom prepustenia obvineného J.M. z väzby na slobodu v auguste roku 2004. Tieto nepravdivé údaje a informácie poskytnuté redaktorovi TV Markíza dňa 15.10.2019, následne zverejnené v médiách a na internete, sa odchyľovali od reality do takej miery, že je možné ich označiť za zavádzajúce.

Vykonaným dokazovaním, najmä svedeckou výpoveďou JUDr. [REDAKOVANÉ], relevantnou časťou dozorového spisu Krajskej prokuratúry [REDAKOVANÉ] sp. zn. 1 Kv [REDAKOVANÉ] (v súčasnosti je táto vec vedená na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/1 Gv [REDAKOVANÉ]), písomným pokynom generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp. zn. Se - Sť [REDAKOVANÉ] zo dňa 3.8.2004 bolo preukázané, že krajský prokurátor v Košiciach v mesiaci august 2004 žiadne oznámenie o pominutí dôvodov väzby obvineného J.M. generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky nepredložil a nenavrhol predĺžiť väzbu o ďalšie tri mesiace, pričom taký postup v danom štádiu konania ani neprichádzal do úvahy.

Vyjadrenie JUDr. [REDAKOVANÉ] zo dňa 15.10.2019 nezodpovedalo skutočnosti ani v tej časti, v ktorej uviedol, že po vrátení spisu Krajskej prokuratúre [REDAKOVANÉ] na ďalší zákonný postup bol po uplynutí lehoty väzby obvinený J.M. prepustený z väzby na slobodu. V skutočnosti vyšetrovací spis ani nebol generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky predložený (v opačnom prípade by zrejme bol vrátený Krajskej prokuratúre [REDAKOVANÉ] ako príloha pokynu zo dňa 3.8.2004 alebo osobitným prípisom, avšak táto skutočnosť zo zabezpečenej časti dozorového spisu nevyplýva), pričom on sám vydal dňa 3.8.2004 písomný pokyn na prepustenie obvineného J.M. z väzby na slobodu. Vyšetrovací spis sa v tom čase nachádzal na

Okresnom súde [REDAKOVANÉ]. Obvinený J.M. bol následne z väzby prepustený rozhodnutím krajského prokurátora v Košiciach zo dňa 4.8.2004, ktoré bolo vydané na základe pokynu generálneho prokurátora Slovenskej republiky, a nie po uplynutí lehoty väzby, ako to nepravdivo tvrdil JUDr. [REDAKOVANÉ] pri rozhovore dňa 15.10.2019.

JUDr. [REDAKOVANÉ] v priebehu disciplinárneho konania pripustil určité „nepresnosti“ v jeho vyjadreniach ohľadom prepustenia obvineného J.M. z väzby, ktoré pripisoval uplynutému času od realizácie úkonov v predmetnej trestnej veci. Podľa názoru DK však také zásadné odchylenie od objektívnych faktov, aké vyplynulo z rozhovoru zo dňa 15.10.2019, nemožno označiť za nepresnosť, ale za uvedenie nepravdy, resp. klamstvo. Obrana JUDr. [REDAKOVANÉ] spočívajúca v tvrdení, že od realizácie úkonov v trestnej veci obvineného J.M. uplynul dlhý časový úsek, je akceptovateľná len čiastočne, pretože ako sám uviedol, k tejto záležitosti vzhľadom na jej mediálnu sledovanosť sa vyjadril nespočetnekrát, okrem iného aj pred médiami, na súde ako aj pred Národným bezpečnostným úradom. Pokiaľ sa k uvedenej záležitosti vyjadroval od roku 2004 opakovane, je logické predpokladať, že by si okolnosti prepustenia obvineného J.M. z väzby na slobodu mal pamätať.

Vo vzťahu k formulácii skutkovej vety v 2. bode návrhu na začatie disciplinárneho konania DK poznamenáva, že v závere obsahuje také konštatovanie navrhovateľa, ktoré je v rozpore so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi postup a formu rozhodovania prokurátora v trestnom konaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu. Pokiaľ navrhovateľ v skutkovej vete návrhu uviedol, že „*vyšetrovací spis sa v danom čase nachádzal na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] ktorý konal o sťažnosti obvineného J. M. proti uzneseniu prokurátora o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu*“, je potrebné uviesť, že podľa ustanovenia § 72 ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení účinnom ku dňu 3.8.2004 (kedy mal JUDr. [REDAKOVANÉ] v postavení generálneho prokurátora Slovenskej republiky vydať pokyn na prepustenie obvineného J.M. z väzby na slobodu), prokurátor nerozhodoval o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu uznesením, teda Okresný súd [REDAKOVANÉ] nemohol konať o sťažnosti obvineného J.M. proti uzneseniu prokurátora, ale konal o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby. Skutočnosť, že prokurátor žiadne uznesenie o zamietnutí žiadosti obvineného J.M. o prepustenie z väzby nevydal, vyplýva napokon aj z relevantnej časti dozorového spisu Krajskej prokuratúry [REDAKOVANÉ] sp. zn. 1 Kv [REDAKOVANÉ] (v súčasnosti vedeného na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/1 Gv [REDAKOVANÉ]). DK preto pri zachovaní totožnosti skutku pristúpila k miernej úprave skutkovej vety tak, aby skutočnosti v nej uvedené zodpovedali v tom čase platnej právnej úprave.

DK po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospela k záveru, že skutok uvedený v 2. bode návrhu na začatie disciplinárneho konania sa stal a dopustil sa ho prokurátor JUDr. [REDAKOVANÉ]. DK zároveň dospela k záveru, že uvedeným konaním JUDr. [REDAKOVANÉ] ako prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zavinene porušil povinnosti prokurátora uvedené v ustanoveniach § 26 ods. 1 písm. m), písm. n) ZoP.

Podľa § 26 ods. 1 písm. m) ZoP prokurátor je povinný zachovávať dôstojnosť pri výkone funkcie prokurátora, chrániť vážnosť vykonávanej funkcie a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo spôsobiť ujmu na cti prokurátora alebo oslabiť dôveru v jeho nestrannosť.

Podľa § 26 ods. 1 písm. n) ZoP prokurátor je povinný dodržiavať pri výkone svojej funkcie pravidlá prokurátorskej etiky.

Podľa názoru DK pokiaľ prokurátor v rámci rozhovoru, ktorý poskytne „na kameru“ redaktorovi televízie s celoslovenskou sledovanosťou, uvedie nepravdivé až klamlivé údaje a informácie o úkonoch, ktoré on sám realizoval v konkrétnej trestnej veci, navyše nepravdivo informuje aj o postupe iného prokurátora v danej veci, pričom vyjadrenie prispôsobí tak, aby to vyznelo v jeho prospech, nepochybne tým znižuje vážnosť funkcie prokurátora a zároveň spôsobuje ujmu na cti prokurátora.

Pravidlá prokurátorskej etiky sú obsiahnuté v Etickom kódexe prokurátora, ktorý v štvrtej časti upravuje dôveryhodnosť prokurátora.

Podľa článku 4.1 Etického kódexu prokurátora prokurátor je povinný dodržiavať pravidlá etického správania pri výkone svojej funkcie, ako aj v súkromnom živote, a tým prispievať k zvyšovaniu dôveryhodnosti prokuratúry.

Podľa článku 4.2 Etického kódexu prokurátora prokurátor je povinný zdržať sa akéhokoľvek správania, ktoré môže negatívne ovplyvniť dôveryhodnosť jeho osoby a prokuratúry.

DK sa stotožnila so stanoviskom Etickej komisie prokuratúry zo dňa 7.7.2020, sp. zn. XV/1 Spr 4/20/1000 v časti, v ktorej vo vzťahu k skutku uvedenému v 2. bode návrhu na začatie disciplinárneho konania konštatovala porušenie pravidiel prokurátorskej etiky zo strany prokurátora JUDr. [REDAKOVANÉ], konkrétne porušenie článkov 4.1 a 4.2 Etického kódexu prokurátora. Podľa názoru Etickej komisie prokuratúry vyjadrenia JUDr. [REDAKOVANÉ] v poskytnutom rozhovore dňa 15.10.2019 ohľadom prepustenia obvineného J.M. z väzby na slobodu neprispeli k dôveryhodnosti jeho osoby ako prokurátora, ani k dôveryhodnosti prokuratúry. Tieto vyjadrenia JUDr. [REDAKOVANÉ] považovala za vážne porušenie zásad, na ktorých je postavená dôveryhodnosť prokurátora. Etická komisia prokuratúry zvýraznila, že vedomé a verejné vyslovenie klamstva prokurátorom je neprípustným porušením prokurátorskej etiky.

K samotnému postupu pri vyžiadaní stanoviska Etickej komisie prokuratúry DK na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že vyžiadanie stanoviska bolo jej povinnosťou, a nie právom, vzhľadom na znenie ustanovenia § 217b ods. 1 ZoP.

Podľa § 217b ods. 1 ZoP ak sa navrhovateľ alebo disciplinárna komisia domnieva, že disciplinárne previnenie prokurátora spočíva v porušení pravidiel prokurátorskej etiky, požiada o stanovisko Etickú komisiu prokuratúry.

Podľa § 217b ods. 2 ZoP stanovisko etickej komisie je pre navrhovateľa záväzná; pre disciplinárnu komisiu nie je záväzná.

Navrhovateľ napriek tomu, že už z jeho návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo evidentné, že konanie JUDr. [REDAKOVANÉ] považuje okrem iného aj za porušenie pravidiel prokurátorskej etiky, nepostupoval podľa § 217b ods. 1 ZoP, teda nepožiadal o stanovisko Etickú komisiu prokuratúry tak, ako mu to uvedené ustanovenie ukladá. Vyhlásenia Etickej komisie prokuratúry zo 17.10.2019 a z 24.10.2019, predložené navrhovateľom ako listinný dôkaz, nespĺňajú náležitosti stanoviska Etickej komisie prokuratúry v zmysle 217b ods. 1 ZoP.

DK po prijatí záveru, že konaním JUDr. [REDAKOVANÉ] opísaným v 2. bode návrhu na začatie disciplinárneho konania boli porušené pravidlá prokurátorskej etiky, sa zaoberala otázkou, či uvedené porušenie pravidiel prokurátorskej etiky súviselo s výkonom funkcie prokurátora. Vzhľadom na znenie ustanovenia § 26 ods. 1 písm. n) ZoP za porušenie povinnosti prokurátora s následným vznikom disciplinárnej zodpovednosti je možné považovať len také porušenie pravidiel prokurátorskej etiky, ktoré nastalo pri výkone funkcie prokurátora. DK zastáva názor, že JUDr. [REDAKOVANÉ] sa v rámci rozhovoru dňa 15.10.2019 vyjadril (nepravdivo) k úkonom, ktoré realizoval v roku 2004 ako generálny prokurátor Slovenskej republiky v trestnej veci obvineného J.M. a spol.,

preto tieto vyjadrenia mali nepochybne spojitosť s výkonom jeho funkcie prokurátora.“

V tejto časti sa odvolacia komisia takisto stotožňuje s rozhodnutím prvostupňovej komisie a odkazuje naň.

Čo však prvostupňová komisia nezohľadnila, bola skutočnosť, že JUDr. [REDAKOVANÉ] tieto nepravdivé skutočnosti uviedol po tom, ako bola v médiách zverejnená zvuková nahrávka jeho rozhovoru s osobou M. K. Navrhovateľ v tejto časti skutkovej vety opísal okolnosti poskytnutia rozhovoru JUDr. [REDAKOVANÉ] pre TV Markíza, ktoré nepochybne majú vplyv na posúdenie závažnosti skutku, a teda na jeho právnu kvalifikáciu. Je potrebné zdôrazniť, že odvolacia komisia neviní JUDr. [REDAKOVANÉ] z toho, že predmetná zvuková nahrávka bola médiami zverejnená, ale z toho, že po zverejnení tejto nahrávky poskytol rozhovor pre TV Markíza, v ktorom uviedol nepravdivé skutočnosti. Zverejnenie zvukovej nahrávky medzi JUDr. [REDAKOVANÉ] a osobou M. K., ktorej obsahom boli závažné a odsúdeniahodné skutočnosti, nepochybne postavilo JUDr. [REDAKOVANÉ], ale aj celú prokuratúru, v očiach verejnosti do nelichotivého svetla. Skutok, spočívajúci v tom, že po zverejnení takejto nahrávky JUDr. [REDAKOVANÉ] v rozhovore pre médiá uviedol nepravdivé skutočnosti, je oveľa závažnejší, ako len samotné poskytnutie rozhovoru médiam a prípadné uvedenie stanoviska, ktoré nezodpovedá realite.

Odvolacia komisia tu nerozhodovala o účasti JUDr. [REDAKOVANÉ] na zvukovej nahrávke s osobou M. K., ani neskúmala pravosť tejto nahrávky, hoci súčasťou disciplinárneho spisu sú aj rozhodnutia z trestných konaní, v ktorých pravosť tejto nahrávky skúmaná bola a znaleckým dokazovaním bola konštatovaná s najvyššou mierou pravdepodobnosti autentickosť hlasu JUDr. [REDAKOVANÉ] na tejto nahrávke. Odvolacia komisia je však toho názoru, že aj keby táto nahrávka nebola pravá, zverejnenie tejto nahrávky v médiách významne spochybnilo osobu JUDr. [REDAKOVANÉ] ako prokurátora, zároveň spochybnilo v očiach verejnosti aj celú prokuratúru, a za takejto situácie mal JUDr. [REDAKOVANÉ] zachovať podstatne väčšiu opatrnosť vo svojich vyjadreniach, teda pred poskytnutím predmetného rozhovoru sa mal uistiť, či si skutočnosti, ktoré boli predmetom rozhovoru, pamätá dobre, prípadne nemal podávať vyjadrenie k skutočnostiam, o ktorých si nebol úplne istý.

Skutočnosť, že JUDr. [REDAKOVANÉ] počas poskytovania rozhovoru pre TV Markíza vedel o zverejnení predmetnej zvukovej nahrávky, vyplýva zo samotného vyjadrenia JUDr. [REDAKOVANÉ] pre TV Markíza, kde priznal, že sa dopyčul že „toto všetko je takýmto spôsobom vonku“, navyše je zrejmé, že predmetný rozhovor poskytoval JUDr. [REDAKOVANÉ] v súvislosti s touto nahrávkou, teda vedel, že taká nahrávka existuje a bola zverejnená.

V tejto časti teda odvolacia komisia vyhovelá odvolaniu navrhovateľa, keď rozšírila skutok, pre ktorý bol JUDr. [REDAKOVANÉ] uznaný vinným. Toto rozšírenie skutku samozrejme bolo učené v medziach návrhu na začatie disciplinárneho konania a odôvodnilo inú právnu kvalifikáciu skutku, než použila prvostupňová komisia.

Pri hodnotení závažnosti skutku a určovaní jeho právnej kvalifikácie zohľadnila odvolacia komisia všetky priťažujúce a poľahčujúce okolnosti ako prvostupňová

komisia. Navyše však odvolacia komisia zohľadnila práve skutočnosť, že JUDr. [REDAKOVANÉ] sa uvedenia nepravdivých údajov o okolnostiach prepustenia z väzby v rozhovore pre TV Markíza dopustil po tom, ako bola zverejnená zvuková nahrávka jeho rozhovoru s osobou M.K., o zverejnení ktorej vedel. Podľa názoru odvolacej komisie za situácie, keď bola zverejnená taká nahrávka, ktorá vyvolávala závažné podozrenia voči JUDr. [REDAKOVANÉ] a významným spôsobom spochybňovala jeho autoritu, uvedenie nepravdivých okolností v rozhovore pre médiá predstavuje podstatne závažnejšie konanie, než by bolo posúdené bez zverejnenia tejto nahrávky. Odvolacia komisia ďalej poukazuje aj na tú skutočnosť, že v predmetnom rozhovore pre TV Markíza disciplinárne stíhaný prokurátor nielenže uviedol nepravdivé okolnosti prepustenia [REDAKOVANÉ] z väzby na slobodu, ale následne redaktora pomerne obširne oboznamoval s dôvodmi svojho postupu, ktorý sám o sebe nebol pravdivý. JUDr. [REDAKOVANÉ] redaktorovi doslova uviedol, že „keby som ja mu predĺžil väzbu, alebo teda podpísal že áno, o ďalšie tri mesiace, ja som dneska zatvorený za zneužitie právomoci, lebo držím človeka vo väzbe, ktorému uplynula lehota a nezákonným spôsobom ju predlžujem“. Aj v tejto súvislosti teda odvolacia komisia dospela k záveru, že vyjadrenia disciplinárne stíhaného prokurátora nemožno považovať za drobné nejasnosti spôsobené časovým odstupom od udalosti, ale za nepravdivé tvrdenia, ktoré sú v absolútnom rozpore so skutočnosťou, čo podstatne zvyšuje závažnosť jeho konania.

Odvolacia komisia oproti prvostupňovej komisii tiež prísnejšie hodnotila skutočnosť, že JUDr. [REDAKOVANÉ] v minulosti zastával významné funkcie v rámci prokuratúry SR, v čase svojho konania bol prokurátorom Generálnej prokuratúry SR a isté obdobie bol aj generálnym prokurátorom SR, teda verejnosť s ním do istej miery oprávnené stotožňuje celú prokuratúru a odvolacia komisia je toho názoru, že na takúto osobu je nutné klásť vyššie etické a morálne nároky. Ďalej odvolacia komisia prísnejšie hodnotila aj skutočnosť, že išlo o uvedenie nepravdivých skutočností o procesnom postupe v kauze tzv. nebankových subjektov, ktorá bola obzvlášť citlivá vzhľadom na veľký počet poškodených subjektov a dlhodobu traumatizovala spoločnosť, pričom práve procesný postup, o ktorom sa JUDr. [REDAKOVANÉ] v rozhovore pre TV Markíza vyjadroval, bol jedným z hlavných dôvodov, pre ktoré nebola táto trestná vec ukončená v primeranej lehote, a zároveň okolnosti týkajúce sa tejto kauzy odzneli aj na zvukovej nahrávke JUDr. [REDAKOVANÉ] s osobou M. K., pričom vyjadrenia na tejto nahrávke vyvolávali podozrenia z trestnej činnosti aj vo vzťahu k predmetnému procesnému postupu, teda k prepusteniu [REDAKOVANÉ] z väzby.

V súvislosti s právnou kvalifikáciou skutku je potrebné uviesť, že ide o prípad, ktorý sa vymyká bežným disciplinárnym previneniam prokurátorov, vyplývajúcim najmä z ich pracovnej činnosti. V danom prípade išlo o mediálne vyjadrenie pre televíziu s celoslovenskou pôsobnosťou, následne zverejnené na internetovej stránke televízie, teda so širokým dosahom a s vážnymi následkami na vnímanie celej prokuratúry verejnosťou. Vyjadrenie televízii poskytol JUDr. [REDAKOVANÉ] dobrovoľne, sám sa rozhodol na poskytnutie rozhovoru a musel si byť vedomý následkov, ktoré môže jeho vyjadrenie v kontexte zverejnenej nahrávky s M. K. spôsobiť. V tomto smere odvolacia komisia hodnotila jeho konanie prísnejšie, než bežné pochybenie prokurátora vyplývajúce z pracovného zaťaženia, omyl pri plnení pracovných povinností, alebo ako disciplinárne previnenie, ku ktorému disciplinárne stíhaný prokurátor neprispel dobrovoľným poskytnutím rozhovoru a súhlasom so zverejnením skutočností, ktoré sú predmetom disciplinárneho konania.

Odvolacia komisia považuje konanie disciplinárne stíhaného prokurátora za závažné disciplinárne previnenie na rozdiel od prvostupňovej disciplinárnej komisie aj z dôvodu, že vo svojom rozhovore v zásade klamlivo poukazuje na postoj a stanovisko krajského prokurátora JUDr. [REDAKOVANÉ], ktoré v očiach verejnosti mohli byť vnímané, a bez poskytnutia dementujúceho stanoviska tak bezpochyby minimálne časťou verejnosti vnímané aj boli, ako postup krajského prokurátora, prípadne v danej veci ďalších dozorujúcich prokurátorov, ako stav, kedy oni konali v rozpore so zákonom a generálny prokurátor bol tým, ktorý na túto nezákonnosť poukázal a urobil opatrenia k tomu, aby uvedená nezákonnosť bola odstránená. Uvedené tiež zvyšuje závažnosť konania disciplinárne stíhaného prokurátora, ktorý svojimi nepravdivými vyjadreniami zavádzajúcim spôsobom v danej veci v podstate obvinil z nezákonného postupu aj prokurátorov Krajskej prokuratúry Košice, ktorí v skutočnosti jednoznačne prezentovali presne opačný názor na celkové prepustenie [REDAKOVANÉ] z väzby a v danej veci pri prepustení [REDAKOVANÉ] z väzby konali výlučne na základe pokynu generálneho prokurátora, ktorý nariadil jeho prepustenie. Odvolacia komisia práve aj z uvedeného dôvodu, na rozdiel od prvostupňovej komisie, má za to, že konaním disciplinárne stíhaného prokurátora vznikli pochybnosti o dôveryhodnosti a vážnosti prokuratúry nielen vo vzťahu k verejnosti, ale aj medzi samotnými prokurátormi.

Svojím postojom JUDr. [REDAKOVANÉ] v rozpore so skutočnosťou, závažným spôsobom spochybnil postup podriadených prokurátorov Krajskej prokuratúry [REDAKOVANÉ] na čele s krajským prokurátorom. Odvolacia komisia sa v plnej miere stotožnila s argumentáciou navrhovateľa v podanom odvolaní v tom smere, že JUDr. [REDAKOVANÉ] prezentoval, že prokurátori krajskej prokuratúry chceli predĺžovať lehotu väzby napriek tomu, že dôvody väzby pominuli, čo mal údajne konštatovať krajský prokurátor v [REDAKOVANÉ], a účelovo uviedol, že k prepusteniu z väzby došlo uplynutím zákonnej lehoty a nie výlučne na základe jeho písomného pokynu. Navyše v rozhovore pre TV Markíza JUDr. [REDAKOVANÉ] akcentoval tú okolnosť, že pominutie väzobných dôvodov mu mal signalizovať krajský prokurátor, čo je v príkrom rozpore z vykonanými dôkazmi vyplývajúcimi s dozorového spisu Krajskej prokuratúry [REDAKOVANÉ] sp. zn. 1 Kv [REDAKOVANÉ].

Odvolacia komisia je toho názoru, že mediálne výroky prokurátorov, obzvlášť tých, ktorí pôsobia alebo pôsobili vo vysokých funkciách v rezorte prokuratúry, je vzhľadom na ich široký dosah a závažný následok vo vnímaní prokuratúry verejnosťou potrebné posudzovať prísnejšie, než bežné pochybenia. V tomto smere odvolacia komisia priznáva aj čiastočnú inšpiráciu rozhodnutím Nejvyššího správného soudu ČR sp. zn. 12 Ksz 2/2008-124 zo dňa 29.09.2009, na ktoré poukazoval aj navrhovateľ, aj keď samozrejme prispôsobila závery vyplývajúce z tohto rozhodnutia danému prípadu a rozhodovacej praxi v Slovenskej republike.

Súčasne poukazuje odvolacia komisia aj na stanovisko Etickej komisie, ktorá vyjadrenia JUDr. [REDAKOVANÉ] ohľadom prepustenia obvineného J. M. z väzby na slobodu považuje za vážne porušenie zásad, na ktorých je postavená dôveryhodnosť prokurátora.

Všetky tieto okolnosti viedli odvolaciu komisiu k posúdeniu konania JUDr. [REDAKOVANÉ] ako závažného disciplinárneho previnenia.

K výroku o disciplinárnom opatrení:

Posúdenie konania JUDr. [REDAKOVANÉ] ako závažného disciplinárneho previnenia odôvodňuje úvahy o prísnejšej sankcii, než bola uložená prvostupňovou komisiou.

Navrhovateľ žiada o uloženie najprísnejšieho možného disciplinárneho opatrenia, a to zbavenia funkcie prokurátora. Ohľadom tohto návrhu argumentuje podstatným znížením autority a dôveryhodnosti JUDr. [REDAKOVANÉ] ako prokurátora, keď uvádza:

„Zastávam názor, že na základe spáchania predmetného skutku je dôvodný záver, že JUDr. [REDAKOVANÉ] prestal spĺňať základný predpoklad pre výkon funkcie prokurátora podľa § 6 ods. 2 písm. d) zákon č. 154/2001 Z. z. nakoľko *Jeho morálne vlastnosti už nedávajú záruku, že funkciu prokurátora bude riadne vykonávať.*

Vzhľadom na to, že u JUDr. [REDAKOVANÉ] je jeho autorita a dôveryhodnosť funkcie prokurátora a dôvera v nestranný výkon funkcie prokurátora narušená tak zásadne, že jej obnovenie nie je možné, považujem za splnené predpoklady pre uloženie najzávažnejšieho disciplinárneho opatrenia.“

Tu je potrebné zdôrazniť, že autorita a dôveryhodnosť osoby JUDr. [REDAKOVANÉ] nebola narušená v miere odôvodňujúcej najprísnejšie disciplinárne opatrenie rozhovorom JUDr. [REDAKOVANÉ] poskytnutom TV Markíza, ktorý je predmetom tohto disciplinárneho konania, ale inými konaniami JUDr. [REDAKOVANÉ], ktoré však nie sú predmetom tohto disciplinárneho konania, ale predmetom iných prebiehajúcich trestných konaní. Pri uvažovaní o disciplinárnom opatrení nemohla odvolacia komisia na tieto prebiehajúce trestné konania a skutky v nich riešené prihliadať, nakoľko musela rešpektovať zásadu prezumpcie neviny, v zmysle ktorej sa na osobu hľadí ako na nevinnú, pokiaľ nebola právoplatným odsudzujúcim rozsudkom konštatovaná jej vina. Odvolacia komisia teda nemohla zohľadniť skutky, ktoré sú aktuálne predmetom trestných konaní a ktoré predstavujú omnoho závažnejšie konania než skutok prejednávaný v tomto disciplinárnom konaní. Pokiaľ by bolo možné tieto ďalšie skutky zohľadniť, úvahy by zrejme smerovali k najprísnejšiemu možnému disciplinárnemu opatreniu.

Odvolacia komisia tak v podstate musela odfiltrovať všetky skutočnosti, ktoré aktuálne v médiách vo vzťahu k osobe JUDr. [REDAKOVANÉ] a vo vzťahu k prebiehajúcim trestným konaniam rezonujú. Odvolacia komisia tak musela uvažovať o disciplinárnom opatrení pre prokurátora, ktorý doposiaľ nebol právoplatne disciplinárne postihnutý, takisto nebol v trestnom konaní právoplatne odsúdený a má pozitívne pracovné hodnotenie. Zároveň však odvolacia komisia musela zohľadniť zvýšenú závažnosť konania určenú okolnosťami poskytnutia rozhovoru pre TV Markíza, teda že sa tak stalo po zverejnení dehonestujúcej nahrávky, že tak konal bývalý generálny prokurátor Slovenskej republiky, a že to bolo v obzvlášť závažnej a citlivej kauze. Odvolacia komisia po zohľadnení týchto okolností a zasadení poskytnutia rozhovoru do kontextu predtým zverejnenej nahrávky s osobou M. K. konštatuje, že autorita a dôveryhodnosť osoby JUDr. [REDAKOVANÉ] je bez ohľadu na ďalšie skutky a prebiehajúce trestné konania už samotným rozhovorom, v ňom uvedenými skutočnosťami a okolnosťami jeho poskytnutia spochybnená natoľko, že to neumožňuje ďalšie pôsobenie JUDr. [REDAKOVANÉ] ako prokurátora Generálnej prokuratúry SR. Po zvážení všetkých týchto okolností dospela odvolacia komisia k záveru o primeranosti uloženia disciplinárneho opatrenia spočívajúceho v preložení na prokuratúru nižšieho stupňa.

Odvolacia komisia zároveň prihliadla pri rozhodovaní o výbere disciplinárneho opatrenia aj na skutočnosť, že aktuálne má JUDr. [REDAKOVANÉ] rozhodnutím generálneho prokurátora SR pozastavený výkon funkcie prokurátora, v dôsledku čoho poberá JUDr. [REDAKOVANÉ] iba 30 % z platu prokurátora. Za takejto situácie by bolo disciplinárne opatrenie spočívajúce v znížení platu v rozsahu 15% až 50 % až na dobu jedného roka prakticky nevykonateľné.

Po zvážení všetkých týchto okolností dospela odvolacia komisia k záveru o primeranosti uloženia disciplinárneho opatrenia spočívajúceho v preložení na prokuratúru nižšieho stupňa.

Uloženie tohto disciplinárneho opatrenia zabezpečuje dostatočnú individuálnu prevenciu a zároveň pôsobí aj ako generálna prevencia vo vzťahu k ostatným prokurátorom z hľadiska odradenia ich od spáchania obdobných disciplinárnych previnení. Uložené disciplinárne opatrenie zároveň vyjadruje aj dostatočné morálne odsúdenie skutku, ktorý je predmetom tohto disciplinárneho konania.

IV.

K výroku o zamietnutí odvolania JUDr. [REDAKOVANÉ]:

Odvolacia komisia sa nestotožnila s odvolacími námietkami JUDr. [REDAKOVANÉ] a jeho právneho zástupcu.

JUDr. [REDAKOVANÉ] vo svojom písomne podanom odvolaní, ako i prostredníctvom ústneho vyjadrenia svojho právneho zástupcu na ústnom pojednávaní, namieta v prvom rade skutočnosť, že postup pri prepustení v tom čase obvineného [REDAKOVANÉ] z väzby, teda pokyn na prepustenie z väzby, bol zákonný. Tu odvolacia komisia predovšetkým konštatuje, že predmetom disciplinárneho konania nebola zákonnosť postupu pri prepustení [REDAKOVANÉ] z väzby, resp. pokyn na toto prepustenie, ale skutočnosti, ktoré o tomto prepustení z väzby odzneli v rozhovore pre TV Markíza. V tomto rozhovore JUDr. [REDAKOVANÉ] prezentoval postup pri prepustení z väzby ako odôvodnený na podklade spisového materiálu, že krajský prokurátor v [REDAKOVANÉ] mu písomne oznámil, že dôvody väzby pominuli, ale aj napriek tomu ju navrhuje predĺžiť o tri mesiace, na čo mu mal JUDr. [REDAKOVANÉ] telefonicky oznámiť, že dôvody väzby pominuli, on ju nepredĺži a vrátil mu spis na ďalší zákonný postup, v dôsledku čoho po uplynutí lehoty väzby bol obvinený J. M. prepustený z väzby na slobodu. Vyjadrenie JUDr. [REDAKOVANÉ] v rozhovore pre TV Markíza je v rozpore s realitou, nakoľko zo spisového materiálu je zrejmé, že krajský prokurátor v žiadnom prípade neoznamoval generálnemu prokurátorovi SR pominutie dôvodov väzby v predmetnej kauze, ani nežiadal generálneho prokurátora SR o predĺženie lehoty väzby. Z obsahu dozorového spisu krajskej prokuratúry jednoznačne vyplýva, že obidvaja dozorujúci prokurátori zhodne zastávali názor o ďalšom trvaní dôvodov väzby u [REDAKOVANÉ], žiadne stanovisko na Generálnu prokuratúru SR o trvaní dôvodov väzby krajský prokurátor nepredkladal, pričom v prípade prepustenia [REDAKOVANÉ] z väzby išlo o jednostrannú aktivitu zo strany generálneho prokurátora SR bez preskúmania vyšetrovacieho spisu vo vtedy aktuálnom stave a štádiu, nakoľko vyšetrovací spis sa v tom čase nachádzal na Okresnom súde [REDAKOVANÉ], ktorý konal o žiadosti obvineného [REDAKOVANÉ] o prepustenie z väzby na slobodu, ktorej bezprostredne predtým dozorujúci prokurátori nevyhoveli. JUDr. [REDAKOVANÉ] tak

vo svojom vyjadrení pre TV Markíza dehonestoval prácu dozorujúcich prokurátorov v predmetnej kauze a krajského prokurátora v [REDAKOVANÉ], ktorí v zmysle jeho vyjadrenia postupovali nezákonne, keď aj napriek tomu, že si boli vedomí pominutia dôvodov väzby, navrhovali jej ďalšie predĺženie, pričom toto vyjadrenie je v zásadnom rozpore s dôkazmi vykonanými v disciplinárnom konaní. Takisto v rozpore s dôkaznou situáciou zistenou tak prvostupňovou, ako i odvolacou komisiou, je vyjadrenie JUDr. [REDAKOVANÉ] o predložení spisového materiálu na Generálnu prokuratúru SR, čo samotné síce odvolacia komisia nepovažuje za príliš závažné, tu skutočne môže ísť o nepresnosť odôvodnenú uplynutím času, avšak v kontexte s prezentovaním zákonnosti prepustenia obvineného z väzby a vytváraním dojmu, že tu išlo o dôsledne zváženy a na základe preskúmania spisového materiálu zvolený procesný postup, prihliadla odvolacia komisia aj na toto vyjadrenie ako porušenie povinností prokurátora. Súčasťou vyjadrenia JUDr. [REDAKOVANÉ] pre TV Markíza bolo aj tvrdenie o tom, že z jeho strany väzba nebola predĺžená a [REDAKOVANÉ] bol v konečnom dôsledku prepustený z väzby na základe uplynutia lehoty väzby; toto tvrdenie tiež nie je pravdivé, nakoľko [REDAKOVANÉ] bol prepustený z väzby na základe pokynu generálneho prokurátora SR, pričom nie je možné tvrdiť, že lehota väzby uplynula, nakoľko v tom čase platná a účinná právna úprava obsahovala aj možnosti predĺženia lehoty väzby, dokonca aj Najvyšším súdom SR, a to až na lehotu 5 rokov.

Nad rámec uvedených skutočností je potrebné poukázať na jednoznačné stanovisko vo veci konajúcich prokurátorov Krajskej prokuratúry [REDAKOVANÉ], vyplývajúce z ich procesných postupov, k zákonnosti ďalšieho trvania väzby, ako aj na stanovisko prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII Spr [REDAKOVANÉ] zo dňa 09.12.2021 k dôvodnosti prepustenia [REDAKOVANÉ] z väzby, ktoré bolo prečítané na ústnom pojednávaní prvostupňovej komisie dňa 02.06.2020, v ktorom prokurátor po zmene príslušnosti dozorujúci predmetnú trestnú vec uvádza:

„... z pozície dozorového prokurátora tejto trestnej veci po septembri 2004 konštatujem, že z môjho pohľadu bol takýto pokyn vtedajšieho generálneho prokurátora SR nedôvodný a flagrantný a takéto prepustenie obv. JUDr. Ing. [REDAKOVANÉ] z väzby podstatným spôsobom skomplikovalo priebeh hlavného pojednávania na vtedajšom Špeciálnom súde v [REDAKOVANÉ] od novembra 2004, kedy som v danej veci podal obžalobu, a ako to vyplýva z rozhodnutia Okresného súdu [REDAKOVANÉ] zo 14.07.2004, ako aj stanoviska vtedajšieho dozorového prokurátora KP [REDAKOVANÉ] zo 07.08.2004, takýto pokyn vtedajšieho generálneho prokurátora SR zo 03.08.2004 bol v rozpore s právnym názorom tak súdu, ako aj prokurátora, ktorý na rozdiel od vtedajšieho generálneho prokurátora SR JUDr. [REDAKOVANÉ] boli znalí predmetnej trestnej veci.

Záverom poznamenávam, že práve takéto bezdôvodné prepustenie obv. JUDr. Ing. [REDAKOVANÉ] z väzby, na základe spomínaného pokynu generálneho prokurátora SR z 30.08.2004, bolo zároveň podstatnou príčinou toho, že k odsúdeniu menovaného obžalovaného nedošlo doposiaľ, pretože aj podľa konštatovaní NS SR sa jednotliví obžalovaní postupne uchýľovali k obštrukciám formou predstieranej práceneschopnosti.“

Pokiaľ JUDr. [REDAKOVANÉ] namieta, že správnosť prepustenia z väzby odobril Najvyšší súd SR, ako aj Ústavný súd SR, je potrebné uviesť, že JUDr. [REDAKOVANÉ] tieto rozhodnutia žiadnym spôsobom nekonkretizoval. Vo všeobecnosti je však potrebné uviesť, že rozhodnutie prokurátora o prepustení z väzby nepodlieha súdnemu prieskumu a súd nemôže toto rozhodnutie zvrátiť. Nie

je teda možné akceptovať tvrdenie, že Najvyšší súd SR preskúmaval rozhodnutie dozorujúceho prokurátora (vydané na základe pokynu vtedajšieho generálneho prokurátora SR) o prepustení [REDAKOVANÉ] z väzby a v rámci tohto prieskumu konštatoval jeho dôvodnosť a zákonnosť.

Vo vzťahu k ospravedlneniu JUDr. [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] odvolacia komisia uvádza, že toto akceptuje a považuje ho za správny krok, takto ho aj hodnotila pri svojom rozhodovaní, avšak nepovažuje ho za úplné a postačujúce. Ospravedlnenie učené tak JUDr. [REDAKOVANÉ], ako aj jeho právnou zástupkyňou, bolo realizované v podmieňovacom tóne a vyznievalo v tom zmysle, že JUDr. [REDAKOVANÉ] necíti žiadnu vinu, ale ak sa JUDr. [REDAKOVANÉ] cíti dotknutý, tak sa mu ospravedlňuje. Odvolacej komisii tu chýbalo výraznejšie vyjadrenie zo strany disciplinárne stíhaného prokurátora, takisto tu chýbalo ospravedlnenie voči dozorujúcim prokurátorom, ktorí vo veci [REDAKOVANÉ] konali, a zároveň tu chýbal prvok verejnosti ospravedlnenia, keďže svoje vyhlásenie JUDr. [REDAKOVANÉ] učinil len na ústnom pojednávaní prvostupňovej komisie, pričom nepravdivé údaje uviedol v rozhovore, o ktorom musel predpokladať, že bude dostupný širokej verejnosti.

Odvolacia komisia sa stotožňuje s námietkou, že nie je možné očakávať aby si prokurátor úplne presne pamätal okolnosti svojho postupu, ktorý realizoval pred dlhším časovým obdobím. Zároveň je však odvolacia komisia toho názoru, že pri verejnom vyjadrovaní sa k tak závažnej kauze, ako bola kauza „nebankových subjektov“, k takému závažnému postupu, akým je prepustenie obvineného z väzby a ktorý bol verejnosťou vnímaný prinajmenšom rozporuplne, a v neposlednom rade za situácie, keď bola zverejnená nahrávka, ktorá prokurátora v očiach verejnosti významným spôsobom dehonestuje a na ktorej odzneli aj skutočnosti týkajúce sa prepustenia obvineného z väzby, je prokurátor povinný vopred sa uistiť, či ním pamätané skutočnosti zodpovedajú realite, v opačnom prípade sa k týmto skutočnostiam nemá vyjadrovať, s tým, že si ich nepamätá a nemôže si byť vo svojich tvrdeniach istý.

Pri zvážení všetkých skutkových a právnych okolností prípadu rozhodla 1. odvolacia disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu podľa § 211 ods. 7 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov nie je prípustné odvolanie.

JUDr. Jozef Kováčik
predseda 1. odvolacej disciplinárnej komisie
Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky